

Alex Vanopslaghs tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag

Taler

Alex Vanopslagh
Formand for Liberal Alliance

Dato

28. februar 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Lad mig starte med kort at begrunde, hvorfor Liberal Alliance er imod, at vi herinde i Folketinget skal beslutte at afskaffe store bededag som en helligdag og som en fridag, og det skyldes det ganske enkle og principielle, at vi ikke mener, at det er os her i Folketinget, der skal bestemme, hvor meget danskerne arbejder, og hvilke dage de arbejder. Ligesom vi var imod »Fair Løsning« og forestillingen om, at vi bare kunne diktere, at danskerne skulle arbejde 12 minutter mere, er vi principielle modstandere af, at vi på den måde går ind og dikterer, hvordan ovenkomster skal ændres. Det er derfor, vi stemmer nej.

Men det er egentlig noget andet, jeg vil tale om. For jeg synes, at hele den diskussion, vi har haft de senere uger om store bededag, og den – hvad skal man sige – modstand, der har været mod det, og egentlig også regeringens sådan begrundelser for, at den skal afskaffes, afslører to interessante ting, som jeg tror kommer til at påvirke os resten af valgperioden. Den ene ting, det afslører noget om, er mere sådan en trend i det danske samfund, og det andet er jo en afsløring om regeringen, og man kunne måske også komme ind på en tredje afsløring om oppositionen, men lad det ligge. Og den første interessante ting, som står ret tydeligt frem med danskernes modstand mod en afskaffelse af store bededag, er, at de fleste danskere i udgangspunktet ikke har et ønske om at arbejde mere, uanset hvor meget kriseretorik man pakker begrundelsen for at sige til danskerne, at de skal arbejde mere, ind i det. Ja, i bund og grund kan man sige, at vi har fået den udfordring som samfund, at vi er blevet velstående, at vi er blevet rige, og fordi vi er blevet rige og velstående, er der en tendens til – ikke for alle danskere, men for en stor del af danskerne – at man hellere vil have fritid, end at man vil have flere penge ved at arbejde mere. Og det bliver jo en tendens, vi er nødt til at tage alvorligt her i Folketinget, fordi der er en enorm mangel på arbejdskraft. Alene frem til 2030 vurderes det, at vi kommer til at mangle 90.000 hænder på tværs af den offentlige og den private sektor, og det er ikke bare højt

specialiseret arbejdskraft, vi mangler, men vi mangler også arbejdskraft i forhold til ældreplejen og i forhold til hele den private servicesektor.

Så vi har en udfordring i det her Folketing. Der er mangel på arbejdskraft, og vi kan ikke bare stå herinde i Folketinget og diktere, at nu skal danskerne arbejde noget mere, fordi de grundlæggende som en generel tendens, fordi vi er blevet rigere, ikke nødvendigvis bare har lyst at arbejde mere. Ja, man kan jo egentlig sige, at det på mange måder grundlæggende er vores velfærdssamfund, der er udfordret, fordi vi på sin vis er blevet for rige til velfærdsstaten, blevet for rige til bare at arbejde mere, fordi en socialdemokratisk statsminister kommanderer det, og fordi vi er blevet mere velstående, har vi også større og større og højere og højere forventninger til, hvad vi kan få ud af velfærden. Der er et enormt forventningspres, et enormt udgiftspres på, hvad det er, den offentlige sektor skal kunne levere, og hvad det er, velfærdsstaten skal kunne levere. Så vi har den dobbelte udfordring, at vi mangler arbejdskraft, at der er et udgiftspres i forhold til det offentlige, og at der er den tendens, at danskerne generelt set ikke bare vil tvinges til at arbejde mere og så få det ekstra i lønningsposen.

Men det er jo en udfordring, som kan løses. Den kan løses, hvis vi tør lave rigtige reformer, og det inkluderer bl.a. reformer i forhold til skat, så det for dem, der har lyst til at arbejde mere, bedre kan betale sig, så der måske er flere, der får lyst til at arbejde mere. Så skal vi jo have modet til at sænke skatterne, og vi skal også have modet til at sænke de skatter, der generelt kan gøre, at samfundskagen bliver større, at produktiviteten stiger, at flere har lyst til at investere i danske arbejdspladser. Det kræver mod at gennemføre den type skattereformer, og hvis vi anerkender, at vi har brug for mere arbejdskraft, men at vi ikke bare kan tvinge danskerne til at arbejde mere, så er der jo også brug for mere udenlandsk arbejdskraft, markant mere udenlandsk arbejdskraft. Det er der sådan set i alle europæiske lande – de har jo mangel på arbejdskraft i hele den vestlige verden – så der bliver en global konkurrence om at tiltrække udenlandsk arbejdskraft, alt imens vi i Danmark gør alt, hvad vi kan, for at holde den ude. Og det tredje, der også er behov for, er jo i højere grad at prioritere i de offentlige udgifter, at insistere på at gennemføre reformer, der gør, at vi får mere for pengene i den offentlige sektor, i stedet for bevidstløst bare hele tiden at gøre den dyrere.

Så er vi jo egentlig fremme ved den anden afsløring, og det er, at der ikke sker noget som helst magisk på midten af dansk politik, at vi ikke har fået nogen reformregering. Vi har en regering, der ikke tør ændre grundlæggende på

tingene i forhold til at få mere udenlandsk arbejdskraft, det er noget halløj med at rykke nogle kommaer og nogle certificeringsordninger og ændre beløbsgrænsen med nogle få tusind kroner. Man mangler reformmodet, det er en regering, der i bunden vil lette skatten med 200-300 kr. om året, og hvis man så lige ændrer lidt på topskatten, skal man lave en ny toptopskat, for uha, ellers er det jo noget værre noget. Så heller ikke på skatteområdet har man modet til at gøre det nødvendige, og man har heller ikke modet til at gøre det nødvendige i forhold til at sikre en offentlig sektor, der er mere effektiv og mere fokuseret på kerneopgaverne. Og når man har en regering, der ikke har modet eller idékraften til at gennemføre reformer, men erkender problemet med mangel på arbejdskraft og udgiftspresset, der er, så tyer man til sådan nogle forslag som at afskaffe store bededag. Man bruger endda argumentet om, at det beviser, at vi har brug for en regering over midten, der er handlekraftig, men det er jo et forslag, der er født i afmagt. I afmagt over, at man ikke kan komme på bedre reformforslag, må man ty til sådan noget halløj med at afskaffe store bededag.

Vi er mod en afskaffelse af store bededag. Men vi går varmt ind for reformer, der skal gøre, at vi har flere hænder til rådighed, at flere har lyst til at arbejde, og at vi bruger pengene klogere i den offentlige sektor. Og jeg håber, at jeg tager fejl, men indtil videre er der jo ikke noget, der tyder på, at det er noget, vi får med den her regering over midten. Så der er stadig væk et behov for, at vi i Danmark får et politisk flertal, der vil føre borgerlig reformpolitik. Det var ordene.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Liberal Alliance, Politisk tale

Relateret

Karsten Hønges tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag
28. februar 2023

Inger Støjbergs tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag
28. februar 2023

Pelle Dragsteds tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag
28. februar 2023

Nick Zimmermanns tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag

28. februar 2023

Torsten Gejls tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag
28. februar 2023

Kim Edberg Andersens tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag
28. februar 2023

Alex Vanopslaghs tale ved afstemningen om afskaffelsen af store bededag
28. februar 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/alex-vanopslaghs-tale-ved-afstemningen-om-afskaffelsen-af-store-bededag>